

Thomas Ernst - Skuespiller



Det er tirsdag, sidst på eftermiddagen, da jeg er på vej til min aftale med den unge skuespiller Thomas Ernst. Da jeg går ned af Blågårdsgade i København, støder jeg ind i Thomas og fotografen, der er i fuld i gang med at finde et godt sted, for at få taget nogle gode billeder. Jeg bliver mødt med et stort smil af Thomas, der hilser pænt, hvorefter der bliver taget nogle billeder. Da fotografen er færdig, går vi mod Harbo bar, som er en af Thomas' ynglings caféer.

"Mobning er ikke noget vi klare på en weekend.."

Da vi har sat os godt til rette på Harbo bar, spørger jeg Thomas, hvorfor han har valgt, at sige ja til interviewet, samt at støtte op om kampagnen "Drop Mobning Nu."

"Jeg støtter op om kampagnen, fordi der er så meget fokus omkring mobning. Jeg har altid haft en holdning om, at der altid skal være plads til alle, ligegyldigt hvordan man ser ud eller hvordan man er... Derfor gør det mig ked af det, at se unge mennesker blive mobbet. Så hvis jeg kan bruges til, at gøre noget ved det, så vil jeg gøre det med glæde." Han fortæller, at det betyder meget for ham, at kunne gøre andre mennesker glade. Han siger, at hvis han bare kan hjælpe 2 mennesker ved at stille op, så er det, det hele værd. For som han også siger "Mobning er ikke noget man bare lige klare på en weekend." Thomas fortæller senere, at han generelt elsker, at være en god rollemodel, og er meget bevidst om sin adfærd og den målgruppe han rammer, som er de unge.

Thomas der er 23 år. fortæller: "Da jeg var dreng og gik i folkeskole, fandtes der ikke sociale medier på samme måde som i dag, som man kunne gemme sig bag." Han tilføjer, at han synes det er forfærdeligt, at man ikke bare kan have et frirum, når man kommer hjem fra skole. At man bare kan få lov til, at være i fred og bare få lov at

være som man er. Thomas siger, med et smil på læben, at han sætter pris på forskellighed og synes det ville være kedeligt, hvis vi alle bare var ens.

"... i virkeligheden, er det jo dem der mobber der er de svage.."

Da vi taler om hvorfor han tror, at så mange bliver mobbet, siger han: "Dem der mobber, har et problem og i virkeligheden, er det jo dem der mobber, der er de svage... De må have det rigtig skidt inden i, siden de gør sådan noget ved andre." Thomas fortæller om hans ven musikeren Mund De Carlo og nummeret "og hva' så", som er skrevet til ordblinde, men som Thomas mener, at alle burde hører, da den har et vigtigt budskab. Han mener nemlig alle bør sige "og hva' så?" som modsvar, hvis de oplever mobning. Jeg spørger derfor ind til, hvad man så kan gøre, hvis man har svært ved at stå imod og bare sige "og hva' så?"

Thomas tænker lidt.. "Jeg tror det er en rigtig svær situation, som jeg ikke har et godt svar på, da jeg også mener, at det kommer an på hvem det er og hvad det handler om, da vi alle er forskellige."

Thomas fortæller, at han selv havde det rigtig svært i skolen og var lidt en enspænder, fordi han havde nogle andre interesser end de andre. Thomas ville nemlig bare gerne spille skuespil, i stedet for fx håndboldt. Han stod dog ved, hvem han var og følte sig aldrig udsat eller mobbet. Thomas oplevede heller ikke mobning omkring sig, men har hørt om det.. "Jeg har da hørt om fx den tykke dreng, der har det svært, og hvis forældre ikke havde penge til, at give ham det smarte tøj eller nyeste ting, men derfor er det *findme* ikke i orden, at han skal udstilles på den måde.. Det er det sgu da ik' for fan'.." Siger Thomas med en alvorlig tone og rynkede bryn. Man kan tydeligt mærke på Thomas, at han er stor modstander af mobning. "Selvom man ikke er bedste venner, handler det om at holde sammen og sørger for, at folk har det godt i fællesskabet. Han mener det er vigtigt, at man ikke skal lave om på sig selv, men omvendt også bør tilpasse sig, som han selv valgte at gøre, for nogle år siden. Det valgte



han, da han flyttede til Sjælland og synes det var svært, at opbygge et nyt netværk. "Man skal have lov til, at holde sig for sig selv og få fred og ro, hvis man har behov for det, men man skal også en gang imellem prøve, at tage ja-hatten på. Man skal give fællesskabet en chance, så man socialisere sig med andre og måske finde ud af, at man har noget tilfælles med nogen andre."

"Du skal ikke bare "like" en gruppe, hvis ikke du virkelig mener det!"



Thomas mener at en af grundene til, at mange ser passivt til ved mobning og ikke griber ind, kan skyldes, at mange kan være bange for, at det hele vender sig mod dem selv. "Jeg tror man er bange for selv, at blive ensom og ikke at være en del af fællesskabet... For vi er jo mennesker, og vi kan lide at være sammen med andre.."

Han tilføjer, at det kan være svært, at gå ind som ene mand og prøve at stoppe mobning. Ifølge Thomas skal man i stedet gå sammen som grupper bl.a. på skolerne og få sagt fra og sige det ikke er okay. "Jeg føler vi er godt på vej, nu med al det fokus der er kommet, både med Myginds og Silas programmer, og Vi Unges stop mobning projekt, som jeg deltog i, samt kampagnen her.." smiler Thomas og siger at han ikke håber det bare er en døgnflue. Han fortsætter derefter med et mere alvorligt udtryk og stemme "Jeg håber ikke, at folk *bare* går med i det, *bare* for at være med. Man skal gå med i det, fordi man synes det er forkert. Man skal ikke bare "like" en gruppe mod mobning, hvis ikke man *virkelig* mener det!"



Vi taler om det med, at tale med en voksen om at blive mobbet. "Nogen børn og unge, synes måske det er pinligt, at sige at de bliver mobbet. Nogle børn og unge ønsker måske ikke, at de voksne skal blande sig, fordi de måske ikke vil have at forældrene skal troppe op i skolen, så de andre, måske griner af én bagefter, fordi man havde forældrene med i skole. De unge kan være bange for, at det bliver værre, ved at hive en voksen med ind." Thomas mener alligevel man skal tale med sine forældre om det, præcis hvordan, kan han ikke sige, da han mener det er individuelt fra familie til familie.

Jeg spørger ind til, hvornår man skal blande sig i andres konflikter og adfærd. Hvor Thomas fortæller, at han tror, at der er mange, der er bange for at blande sig. "Man skal ikke bare gå ind i det og sige nu skal du bare være vores bedste ven og gå med os hver dag, for sådan er det ikke. Man skal i stedet gå ind i det, fordi det generelt er forkert at mobbe, lige som det er forkert at slå eller at kører stiv i bil."

"Nogen er mere skrøbelige end andre og det skal man *fandme* respektere..."

Vi kommer ind på, hvordan man kan skelne mellem drilleri og mobning, hvor Thomas mener, at det er meget individuelt. Han siger, at man burde kunne se og mærke, om den anden bliver ked af det, når man driller. "Alle har en grænse, som man skal mærke efter. Nogle er mere skrøbelige end andre og det skal man *fandme* acceptere!" fortæller han med en bestemt tone. Han fortæller, at det er vigtigt at kunne skille tingene ad. "Jeg synes selv det er skide sjovt, at drille, men der er også forskel på, om det pludselig bliver noget mere psykisk."

Vi taler om den digitale mobning og Thomas mener, at det er meget lettere, at gemme sig bag en skærm eller telefon, da man så tør skrive mere. Og han husker det fra han selv fik en mobil. "Jeg turde skrive meget mere til en pige, end jeg tude sige til hende" fortæller han.

Han tror at net-mobning kan ramme hårdere end anden mobning. "Det må være sindssygt psykisk svært, at gå med, da det jo ikke bare forsvinder, det bliver jo ved med at være der. Man slipper aldrig væk fra det. Han pointerer desuden, at hvis man oplever, at nogen skriver noget grimt til én, så er der ingen grund til at svare tilbage, fordi at så kan der bare opstå en krig, der ikke stopper. Så kommer der bare en "jamen hun skrev også

sådan og han skrev også..." Thomas synes, at man i stedet skal sige fra og få talt om det – gerne med en voksen - og sige, at man ikke er tryk og ikke kan lide det.

Jeg spørger ham derfor lidt provokerende, om man så ikke bare kan blive væk fra de steder. Thomas svare meget klart Nej! "Man skal sgu have lov til at være på de sociale medier, som facebook og twitter osv... Alle har lov til at være der... Det kan ikke være rigtigt, at man skal være nødt til at trække sig væk."

"Man skal have lov at være præcis som man er!"

Thomas mener, det måske kunne hjælpe med bedre filter på de sociale medier, så hadegrupper og fake profiler mm. kan blive stoppet, meget hurtigere. "Jeg er i chok over, når jeg ser en gruppe med "for alle os der hader..." Han mener, der er stor forskel på at være en offentlig person, og så en almindelig skoleelev. "Hvis nogen opretter noget om mig – whatever.. For jeg har selv valgt, at være en offentlig person og må tage de tæsk der kommer, men det er frygteligt, at det går ud over uskyldige mennesker, der ikke selv har valgt det."

Vi kommer ind på mediernes påvirkning af de unge, hvor jeg bl.a. spørger ind til, om han tror at medierne, kan være med til, at gøre nogen unge ekstra udsatte for mobning. Thomas svare, at han synes medierne er gode til at påvirke os, med hvad der er det nye og det smarte. "Men altså, det er også fordi, at jeg er den person jeg er, for jeg er sgu ligeglad med, hvordan man ser ud eller hvem man er. Det er sgu hårdt, når nogen bliver udsat, bare fordi de ser ud som de gør. Man skal have lov til at være lige præcis som man er!"

Han siger desuden, at man skal huske, at livet ikke er uden nederlag og at dem der mobber, også oplever nederlag, de viser det måske bare ikke.

"Jeg kan ikke redde hele verden, men hvor ville jeg dog ønske at jeg kunne.."

Thomas siger med et smil, at sidder der nogen derude, der har brug for hjælp eller nogen at tale med, er de altid velkommen til at skrive til ham. Ikke fordi han skal sidde og være rådgiver - for det er der andre, der er mere stærke til - men at hvis han kan give nogen noget med, som de kan bruge, så gør han gerne det. "Hvis jeg bare kan give folk et lille lys eller en lille smule selvtillid, så gør jeg gerne det. Jeg kan ikke redde hele verden, men hvor ville jeg dog ønske, at jeg kunne." siger han med et skævt smil og lidt sørgmodige øjne.

Da jeg spørger Thomas, om han til slut har et konkret råd til, hvis der sidder nogen derude, der er ramt af mobning, og har brug for et råd, synes han der er svært, at give et konkret råd. Han mener det er meget individuelt, alt efter hvem man er og hvad man er udsat for. Han påpeger dog, at han synes det er vigtigt, at få talt med ens forældre om det, eller en anden voksen man er tryk ved. Han siger det er vigtigt, også selvom det kan være svært eller pinligt. "Kom ud med det, der er ikke noget værre end at gå med det, for så vil det ramme dig i mange år."

Der er nu gået knap en time, med den gode snak, da vi slutter med at lave nogle små videoklip til Drop Mobning Nu's facebook side. Vi følges derefter ud og lidt ned af blågårdsgade, til vi når Thomas' cykel, hvorefter vi takker af og skilles med et stort smil.





Tusind tak til Thomas Ernst, for at stille op til interviewet og for at støtte op om Drop Mobning NU.